

ผลของโปรแกรมส่งเสริมการกำกับตนเองและการรับรู้ความสามารถของตน
ที่มีต่อการเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
Improvements of self-regulation and self-efficacy procedures to enhance english
reading comprehension among primary school students

ลิตทิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล*

Sittipong Wattananonskul

ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University,

Bangkok 10110 Thailand

*Corresponding author e-mail: sittipongw@g.swu.ac.th

นัยนา ถาวรายุศม์

Naiyana Tharvarayus

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม)

Prasarnmit Demonstration School (elementary),

Srinakharinwirot University, Bangkok 10110 Thailand

พิมพินภัตตรา หงส์จ้อย

Pimnapassara Hongjoy

School of Mathematical Sciences, University of Nottingham,

Nottingham NG7 2RD United Kingdom

ชนินทร์ สกุลาสิริยาภรณ์

Chanin Sakulisariyaporn

ศูนย์การแพทย์ปัญญาานันท์ภิกขุ ชลประทาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Panyanantaphikkhu Chonprathan Medical Center,

Srinakharinwirot University, Bangkok 10110 Thailand

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและทดสอบประสิทธิผลของโปรแกรมการกำกับตนเองและการรับรู้ความสามารถของตนที่มีต่อการเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา รูปแบบโปรแกรมพัฒนาตามแนวคิดหลักการทางปัญญาสังคม การรับรู้ความสามารถของตน การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้การกำกับตนเองในการเรียนและกลวิธีในการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบประกอบด้วยการเรียนรู้ 14 ครั้ง โดยให้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านทำความเข้าใจ การส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในการอ่าน และการส่งเสริมทักษะในการกำกับตนเองในการอ่าน กิจกรรมในแต่ละครั้งประกอบไปด้วยเอกสารประกอบการสอน สื่อต่าง ๆ และเกม กิจกรรมการเรียนรู้ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที โดยเน้นที่ผลลัพธ์การเรียนรู้การอ่านทำความเข้าใจ ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ การสรุปความ ระยะเวลาที่อ่าน และการใช้การเชื่อมโยงความรู้ หรืออภิปัญญา ประชากรเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 4 โรงเรียน จำนวน 236 คน วิเคราะห์ก่อนและหลังโดยมีกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย รูปแบบโปรแกรมการกำกับตนเองและความสามารถของตนในด้านการอ่านทำความเข้าใจ แบบสอบถาม แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตน และข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่เข้าร่วมใช้รูปแบบโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดการรับรู้ความสามารถของตนและการกำกับตนเองในการเรียนรู้

การอ่านทำความเข้าใจภาษาอังกฤษ มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: โปรแกรมส่งเสริม ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้การกำกับตนเอง
ความสามารถของตน

Abstract

The objectives of this study aim to develop an intervention program to increase the self-efficacy outcomes and study the effects of this intervention program on the reading comprehension skills of primary school students. The developed intervention program was based on a social cognition model of self-efficacy and self-regulated learning change, together with the cooperative learning strategies. This developed program consisted of fourteen sessions, which were divided into multi-faceted sections: the development of knowledge about reading strategies, enhancing self-efficacy for reading, enhancing their self-regulated learning skills. Additionally, the program included content area documents, media, learning activities, and games and was organized once a week for fourteen weeks, each of which took approximately fifty minutes. The outcome variables of reading comprehension included knowledge about vocabulary, summarizing the information, reading speed, and the metacognition. A pretest posttest control group design was employed in this study and the intervention program was tested with two hundred thirty-six primary school students who were divided into an experimental group and a control group. The findings indicated that intervention programs were associated with reading comprehension score. To specify, the reading comprehension skills of students who received this intervention program were significantly higher than students in the control group. The application of this program was found to be appropriate for the school context and a study on the long-term effectiveness of school-based reading programs were required.

Keywords: intervention program, reading comprehension, self-regulated learning, self-efficacy

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม

และมุมมองของสังคมโลก ช่วยพัฒนาบุคคลให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ภาษาอังกฤษเป็น

หนึ่งในภาษาต่างประเทศที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ต้องเรียนรู้ประกอบด้วยตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับชุมชนและโลก เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ให้ได้นั้น กระบวนการเรียนการสอนในปัจจุบันจำต้องมีการพัฒนา ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษปัจจุบันด้วย โดยทักษะที่สำคัญของบุคคลในการนำเข้าสู่ข้อมูลองค์ความรู้ คือการอ่าน นั่นเอง

เมื่อพิจารณาสถานการณ์การอ่านของเยาวชนไทยพบว่าเยาวชนมีปัญหาการอ่านไม่เข้าใจ จากข้อมูลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) พบว่าการอ่านเป็นปัญหามากที่สุด จากผลคะแนนสอบ O-Net ในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษปี 2558 จากผู้เข้าสอบทั้งหมดจำนวน 716,780 คนพบว่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่ง มีคะแนน 40.31 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2559)

ผลการประเมินของ Program for International Student Assessment (Pisa) ปี 2015 พบว่าคะแนนการอ่านที่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำได้ 409 คะแนนซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของ Organization for Economic Co-operation and development (OECD) คือ 493 คะแนน (Schleicher, 2015) ปัญหาที่พบในการอ่าน คือการไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านซึ่งเป็นปัญหาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นและเป็นปัญหามากยิ่งขึ้นใน

ระดับชั้นที่สูงขึ้น ความเข้าใจในการอ่านเป็นส่วนที่สำคัญในกระบวนการอ่าน เนื่องจากความเข้าใจช่วยในการสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์และความรู้เดิมเพื่อให้เกิดความเข้าใจ (Heilman et al., 1994) เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการถอดรหัส คำศัพท์ ความรู้เดิม และกลวิธีที่หลากหลายในการสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่าน (Kintsch & Kintsch, 2005 อ้างถึงใน Behjat, 2011) Kingston (1967 อ้างถึงใน Israel, 2005) นิยามความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นกระบวนการของการสื่อสารโดยที่ข้อมูลได้รับการถ่ายทอดเป็นตัวอักษรระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยการที่ผู้อ่านตีความสัญลักษณ์ที่ถ่ายทอดออกมาโดยผู้เขียน Pearson และ Fielding (1991 อ้างถึงใน Israel, 2005) เสนอว่าการอ่านจะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาใช้ในสิ่งที่อ่านโดยการแปลความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนได้กำหนดไว้ อีกทั้งใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้การอ่านจะสัมฤทธิ์ผลได้จำเป็นที่ผู้เรียนต้องทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้ Pecjak และคณะ (2011) เสนอองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การเข้าใจ คำศัพท์ การสรุปความ ความเร็วในการอ่าน และความรู้ทางอภิปัญญา โดยองค์ประกอบดังกล่าวเป็นวิธีที่ผู้อ่านใช้ทำให้เกิดความเข้าใจการอ่านได้ดียิ่งขึ้น (Rosenshine & Meister, 1994 อ้างถึงใน Israel et al., 2005) สอดคล้องกับ Guthrie และคณะ (1999 อ้างถึงใน Pecjak et al., 2011) ที่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิม คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งองค์

ประกอบเหล่านี้เป็นตัวช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านพบว่ามีปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ การใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษ หรืออภิปัญญา คำศัพท์ ความเร็วในการอ่าน การสรุป และการตระหนักในการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน แรงกระตุ้นมาจากความสนใจและความสามารถ รวมถึงอารมณ์ที่รู้สึกในขณะที่อ่าน (Pecjak et al., 2011) งานวิจัยก่อนหน้านี้พบว่าองค์ประกอบดังกล่าวส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา เช่น การสรุปความ (Van den Broek et al. 2001 อ้างถึงใน Pecjak et al., 2011) การใช้กลวิธีการรู้คิดและอภิปัญญา (Meyer et al., 1980 อ้างถึงใน Pecjak et al., 2011) คำศัพท์ หรือความสามารถในการถอดรหัส กับความเข้าใจในการอ่าน หรือแม้กระทั่งศึกษาความสัมพันธ์ของความเข้าใจในการอ่านต่ออภิปัญญา กลวิธีการเรียนรู้ ความรู้เดิม และความเร็วในการถอดรหัส (Ehrlich et al., 1993 อ้างถึงใน Pecjak et al., 2011)

งานวิจัยก่อนหน้านี้ยังพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่าน การศึกษาของ Khamisi และคณะ (2016) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองและการประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a foreign language: EFL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประสบความสำเร็จ

ในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ อีกทั้งการรับรู้ความสามารถของตนเองสามารถทำนายการประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศได้อีกด้วยสอดคล้องกับ Yogurtcu (2013) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับทักษะทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ในนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ศึกษาวิชาอังกฤษ จีน และรัสเซียเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะทางการเรียนภาษาต่างประเทศ รวมถึงงานวิจัยของ Nasrollahi และ Barjasteh (2013) พบว่า นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะมีความสำเร็จทางภาษาสูงด้วย นอกจากนี้ งานวิจัยของ Cantrell และคณะ (2013) พบว่า กลวิธีการอ่าน ความมั่นใจกับสิ่งที่อ่าน และการบรรลุผลสำเร็จในการอ่านช่วยส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

เมื่อพิจารณาทฤษฎีการรู้คิดทางสังคม (Social Cognitive Theory) อธิบายพฤติกรรมว่าเกิดจากการเรียนรู้โดยมีพื้นฐานจากการรู้คิดของบุคคล ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น ประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อม และอิทธิพลภายนอกด้านอื่น บนฐานของปรัชญาทางพฤติกรรมนิยม บุคคลแสดงบทบาทและพฤติกรรมต่อผู้อื่นโดยการควบคุมตนเอง จากแรงกระตุ้น การเรียนรู้ และการกำกับตนเอง บนฐานความเชื่อในความสามารถของบุคคลที่จะจัดการและดำเนินการกระทำเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่คาดหวังไว้ (Bandura, 1997) Bandura เสนอว่าการรับรู้ความสามารถของ

บุคคลสัมพันธ์กับการกระทำโดย บุคคลรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะทำให้ตั้งเป้าหมายของการทำงานสูงและมีผลต่อการกล้าตัดสินใจเลือกทำพฤติกรรมนั้น ๆ มีแรงจูงใจในการทำพฤติกรรม เกิดความมั่นใจว่าสามารถทำพฤติกรรมนั้นได้ เมื่อลงมือกระทำพฤติกรรมบุคคลที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถจะมีความกระตือรือร้นในการทำพฤติกรรมชอบทำพฤติกรรมที่ทำหายความสามารถ มีความเพียรพยายาม มีแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมใดๆ ให้ประสบความสำเร็จ เมื่อพบปัญหาอุปสรรคก็ไม่ท้อถอย มีการไม่ทิ้งงาน ทุ่มแก้ไขเวลานานในการแก้ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ได้ การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลหลายประการ คือ 1) มีผลต่อการเลือกกิจกรรมที่จะทำ 2) มีผลต่อการฝึกอบรมการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง 3) มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ 4) มีผลต่อการแก้ไขปัญหาในกิจกรรมที่ที่ความยากและซับซ้อน และ 5) มีผลต่อความรู้ของผู้กระทำกิจกรรมนั้น สำหรับผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนแล้วจำเป็นต้องสร้างการรับรู้ความสามารถของตนขึ้นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (achievement behavior) จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนต้องประเมินการรับรู้ความสามารถของตนให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงหรือสูงกว่าความเป็นจริงเพียงเล็กน้อยจะช่วยให้ผู้เรียนเลือกที่จะทำงานให้เหมาะสมกับตนเอง ทำให้มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ และมีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเองได้

การวิจัยในประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตน เช่น งานวิจัยของ

อนุสรณ์ อรรถศิริ (2551) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถของตน เป้าหมาย และความเป็นไปได้ในการกระทำกิจกรรมการเรียน และแรงจูงใจในการเรียน ผลการวิจัยพบว่าพลังความสามารถของตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในการเรียน และนักศึกษาที่มีพลังความสามารถของตนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของเดือนเพ็ญ ทองน่วม (2546) ได้ศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนและเป้าหมายในการศึกษา (goal orientations) มีความสัมพันธ์กับการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง (self-regulated learning) และศึกษาความแตกต่างระหว่างนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียนต่างกันในตัวแปรเหล่านี้ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนสูงมีเป้าหมายมุ่งความเชี่ยวชาญ (mastery goal) และเป้าหมายเชิงพฤติกรรมการเรียน (performance goal) สูงด้วยเช่นกัน

แนวคิดด้านกระบวนการกำกับตนเองมีอิทธิพลกับความเข้าใจในการอ่าน ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการคือ การที่นักเรียนเข้าใจสารสนเทศ สิ่งพิมพ์ที่ตนเองอ่านดังนั้น นักเรียนที่มีการกำกับตนเอง มีการตั้งเป้าหมายการอ่านแบบเอาความก่อนเริ่มลงมืออ่าน มีการกำกับติดตามความก้าวหน้าในการอ่าน ขณะอ่านมีการประเมินว่ามีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่ตนเองตั้งเป้าไว้หรือไม่ ในกระบวนการนี้ นักเรียนมีการกำกับตนเองให้เป็นไปตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตนเองต้องการ นอกจากนี้ นักเรียนจะได้รับผลตอบกลับ (feedback) จากกระบวนการอ่าน กระบวนการทำความเข้าใจ (Wigfield, Klauda,

& Cambria, 2011) ในกระบวนการของการกำกับตนเอง ประกอบด้วย 3 ระยะ คือระยะที่ 1 คือการให้นักเรียนตั้งเป้าหมาย และจัดทำแผนกลยุทธ์ในการอ่านของตน (forethought phase) ระยะที่ 2 นักเรียนใช้สติปัญญา อภิปัญญา กลวิธี แรงจูงใจ ในการทำงานการเรียนรู้ให้สำเร็จ (performance phase) ระยะที่ 3 กระบวนการประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังการเรียนรู้ (self-reflection phase) ผู้เรียนมีการกำกับตนเอง สามารถตรวจสอบการใช้กลยุทธ์ในการอ่าน และผลลัพธ์การเรียนรู้ รวมถึงประเมินความรู้สึก ความพึงพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ พบว่าการสนับสนุนกิจกรรมการกำกับตนเอง ร่วมกับการใช้ยุทธวิธีทางปัญญาในการอ่าน มีผลทำให้ผลลัพธ์การเรียนรู้สูงกว่าการใช้กลยุทธ์การสอนเพียงอย่างเดียว (DeCorte, Mason, Depaepe, & Verschaffel, 2011; Spörer & Schünemann, 2014) การสอนให้นักเรียนได้มีการวางแผน ประเมินการเรียนรู้ของตนเองตามกระบวนการโมเดลกำกับตนเองของ Zimmerman (1998) โดยใช้กระบวนการ 3 ระยะ ได้แก่ ระยะการคาดการณ์ ตั้งเป้าล่วงหน้า ระยะปฏิบัติ ลงมือทำ และระยะการประเมินตนเอง โดยการทำให้เป็นวงจร ตรวจสอบอยู่เสมอ จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นและมีการศึกษาต่างๆ สนับสนุนด้วย

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำแนวคิดการรับรู้ความสามารถของตนมาประยุกต์เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่าน มักปรากฏในการศึกษากับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา งานวิจัยนี้จึงพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม

ความเข้าใจในการอ่านสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนในระดับประถมศึกษายังสามารถประเมินการรับรู้ความสามารถของตนว่าตนนั้นอยู่ในระดับใดแล้วยังเป็นการได้ทำงานร่วมกันกับผู้อื่นในการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความต้องการและอารมณ์ของผู้อื่น อีกด้วย (Himes, 2007; Wang et al., 2001; Johnson & Johnson, 1990; Havighurst, 1971 อ้างอิงจาก นุชลี อุภัย, 2555) งานวิจัยที่ศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้คิดของ Piaget พบว่านักเรียนในวัยนี้อยู่ในขั้นพัฒนาการเกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผลเป็นรูปธรรม (concrete operations thought phase) เด็กมีพัฒนาการทางการรู้คิดที่พัฒนาการเพราะสามารถคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลได้มากขึ้น มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และสามารถประมวลข้อมูลอย่างมีความหมายทำให้สามารถคิดวิเคราะห์ได้ดีขึ้น รวมทั้งสามารถจินตนาการและเกิดภาพในใจได้ซึ่งช่วยให้เด็กสามารถคิดแก้ปัญหาได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ที่ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาด้านการอ่านควรเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา (Elementary level) เพราะเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่จะทำให้ทักษะการอ่านเป็นทักษะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (Yogurtcu,

2013; Hasan, 2014) เพราะการรับรู้ความสามารถของตนมีบทบาทในการเรียนรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการของผู้เรียน (Pajares & Graham, 1999; Zimmerman & Martinez-Pons, 1988) การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาที่มีความสามารถและความถนัดในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกันมีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และปรับเปลี่ยนทัศนคติในการเรียนรู้ด้านอื่นที่อยู่ นอกเหนือความสนใจของตน และเป็นการให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่มีความสามารถและความถนัดที่ แตกต่างกัน (Johnson & Johnson, 1990; ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2554) เป็นไปตามหลักการใช้ยุทธวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) เป็นการเรียนรู้โดยการ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน การทำงานร่วมกันจะสำเร็จลุล่วงไปได้ต้องอาศัยความรับผิดชอบร่วมกัน เอื้อเพื่อเอื้อแก่ เอื้ออาทรเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมในการปรับตัว รวมถึงการพัฒนาทักษะทางสังคม (social skill) Johnson และ Johnson (1990) เสนอว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือยังเป็นรูปแบบการสอนที่เน้น การฟังและเกื้อกูลกัน มีการปรึกษาหารือ การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมถึงการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มจะช่วยให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น พฤติกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวยังช่วยเสริมพัฒนาการทางจิตสังคม ประเด็นด้านการรับรู้ถึงความสามารถของตน (sense of industry) ตามแนวคิด Erikson (สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล, 2561) Spörer และ

Schünemann (2014) เสนอกลยุทธ์การเรียนรู้ การอ่านผ่าน 4 ขั้นตอน ได้แก่ การทำความเข้าใจ กระจำกับสิ่งที่อ่าน การสรุป การตั้งคำถาม และการทำนายสิ่งที่ผู้เขียนกำลังจะเขียนในย่อหน้า ถัดไป โดยใช้กระบวนการแลกเปลี่ยนบทบาทโดยให้นักเรียนทุกคนได้ทำหน้าที่ เป็นผู้สอน ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนยึดตามขั้นตอนดังกล่าว

งานวิจัยนี้จึงทำการประยุกต์แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียน และการรับรู้ความสามารถของตนของแบนดูรา พัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับประถมศึกษาในชั้นเรียนตามสภาพจริง ตามการวิจัยก่อนหน้าที่พบว่าการรับรู้ความสามารถของตนส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน (Lee & Johnson-Reid, 2016) ประกอบกับตามแนวคิดของแบนดูราที่เสนอว่า ผู้เรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนและกำกับตนเองสูงจะเชื่อมั่นศักยภาพของตนส่งผลต่อประสิทธิภาพการอ่านเพื่อทำความเข้าใจได้สูง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของโปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการกำกับตนเองและการรับรู้ความสามารถของตนที่ส่งผลต่อความสามารถในการเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการกำกับตนเองและการรับรู้ความสามารถของตนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีคะแนนความ

เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม
ที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรของการวิจัย คือ นักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 ของ
โรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5
โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้
ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา
2560 ของโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานคร
จำนวน 236 คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง
(quasi-experimental design) ที่มีกลุ่มควบคุม
โดยมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
(pretest posttest control group design) เมื่อ
พิจารณาตามสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างโดย
นำค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
ประเภทที่ 1 (Type I error) และค่าความน่าจะเป็น
ของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 (Type II
error) มาร่วมในการคำนวณในสูตรหาขนาดกลุ่ม
ตัวอย่าง ตามสูตรของ Guilford และ Fruchter
(1978, อ้างถึงใน Kerlinger & Lee, 2000) การ
คำนวณตามสูตรดังกล่าวทำให้อำนาจการทดสอบ
(power of test) ได้รับการกำหนด ผลการ
คำนวณตามสูตรพบว่าตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม
(กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม) ควรมีตัวอย่าง
โดยประมาณไม่ต่ำกว่า 100 คนต่อกลุ่ม ตัวแปร
ตาม ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ตัวแปร
จัดกระทำ รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการ
กำกับตนเองและการรับรู้ความสามารถของตน
ผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือและการแลกเปลี่ยน
บทบาทการสอนอ่าน โดยเน้นผลลัพธ์ความเข้าใจ
ในการอ่าน 4 องค์ประกอบ

ขั้นการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นการศึกษา สังเคราะห์
แนวคิดการกำกับตนเองและการรับรู้
ความสามารถของตนตามแนวคิดของ Bandura
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการ
แลกเปลี่ยนบทบาทการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษ
รวมทั้งนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการรับรู้
ความสามารถของตนด้านความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ ประกอบ ด้วย 3 องค์ประกอบ 12
ตัวบ่งชี้ (นัยนา ถาวรายุคม์ สิริพิงศ์ วัฒนานนท์
สกุล อารี พันธมณี ทิพา เทพอัครพงศ์, 2560) มา
ประยุกต์และจัดทำเป็นรูปแบบการเรียนรู้เพื่อ
เสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
จัดทำทฤษฎีโปรแกรม (program theory) โดย
การทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาในกลุ่มประชากรที่
คล้ายกัน ศึกษาปัจจัยที่มีคุณลักษณะพิเศษที่
ปรับเปลี่ยน ยืดหยุ่น ได้ (malleable) ในงานวิจัย
นี้คือสมรรถนะตนเองในการอ่าน และผลลัพธ์การ
เรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนั้นการวิจัยเชิงโปรแกรมนี้
จึงเป็นทั้งการทดสอบประสิทธิผลของโปรแกรม

ในการวิจัยนี้พัฒนาทฤษฎีโปรแกรม
โดยผลานระหว่างองค์ประกอบของการรับรู้
ความสามารถของตนที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
ได้แก่ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ การ
รับรู้ความสามารถทางสังคม และการรับรู้
ความสามารถในการกำกับตนเอง และ
องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่
การเข้าใจคำศัพท์ ความเร็วในการอ่าน การสรุป
ความและความรู้ทางอภิปัญญา ดังนั้น ในการ
สร้างรูปแบบการเรียนรู้และกำหนดเป็นแผน
กิจกรรม ผู้วิจัยจึงสอนกลวิธีเสริมสร้างให้ผู้เรียนมี
การรับรู้ความสามารถของตนทั้ง 3 องค์ประกอบ

ในทุกๆองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย การส่งเสริมผู้เรียนพบกับประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ ได้เห็นประสบการณ์ของผู้อื่น (Schunk & Pajares, 2009) มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและคุณครู (Usher & Pajares, 2008) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนแต่ละครั้ง (Graham & Weiner, 1996 อ้างถึงใน Woolfolk, 1998) พร้อมทั้งผู้สอนควรใช้คำพูดชักจูง เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในความสามารถและทำงานให้ประสบความสำเร็จ (Bandura, 1997) นอกจากนี้ ผู้สอนควรมีการกระตุ้นทางอารมณ์ด้วยสื่อการเรียนที่สนุก เกมที่ท้าทาย (Usher & Pajares, 2006) พร้อมทั้งให้กำลังใจและรางวัล เช่น คำพูดชมเชย การปรบมือ สติกเกอร์ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและรับรู้ถึงความสามารถว่าตนทำได้ (Graham & Weiner, 1996 อ้างถึงใน Woolfolk, 1998) แต่ ละ กิ จ ร ร ม มี กระบวนการดำเนินกิจกรรม 4 ขั้นตอนด้วยกัน ตามหลักการการกำกับตนเองในการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การตั้งเป้าหมาย เป็นขั้นตอนเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 การใช้กลวิธีในการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่ ผู้ สอน ฝึก ให้ ผู้ เรียน สร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่เรียนกับกระบวนการเรียนรู้ ทั้งการเรียนรู้จากผู้สอน การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้กับเพื่อน โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจ (clarifying) การสรุป

(summarizing) การตั้งคำถาม (questioning) และการทำนาย (predicting)

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามกลวิธีในการเรียนรู้และตรวจสอบว่ากลวิธีที่เลือกมาใช้นั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ และส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนอย่างไร จัดกิจกรรมการอ่านเป็นกลุ่มเล็กๆ แลกเปลี่ยนบทบาทกันเป็นครู ผู้นำกลุ่มในการตั้งคำถาม ทำความเข้าใจ สรุป สิ่งที่ได้อ่านในกลุ่ม

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนประเมินความก้าวหน้าของการเรียน สามารถบอกความรู้สึกและประเมินศักยภาพของตนเอง ภายหลังจากการเรียนรู้ได้

ระยะที่ 2 การทดลองใช้ และประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบโปรแกรมเพื่อเสริมสร้างรูปแบบโปรแกรมเป็นการจัดการการเรียนรู้ผสมผสานแนวคิดในกลุ่มหลักการต่างๆ ที่ผ่านการสังเคราะห์งานวิจัยโดยผสมหลักการของการกำกับตนเอง การรับรู้ความสามารถของตน รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แลกเปลี่ยนบทบาท กลวิธีในการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน มีระยะเวลาการดำเนินการทั้งสิ้นจำนวน 14 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

ตาราง 1 เนื้อหาและหลักการที่ใช้ในการจัดโปรแกรมการอ่าน

ครั้งที่	เนื้อหา/หลักการ
1-3	RT + SE/SRL
4-6	RT + SE/SRL
7-9	Co-operative/RT + SE/SRL
10-12	Co-operative/RT + SE/SRL
13-14	สอบ / reflection

หมายเหตุ RT=Reciprocal Teacher; SE=Self-efficacy; SRL=Self-regulated Learning

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. รูปแบบโปรแกรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการรับรู้ความสามารถของตน พัฒนาขึ้นตามการสังเคราะห์ แนวคิดการรับรู้ความสามารถของตนของแบนดูรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการสอนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ นำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการรับรู้ความสามารถของตนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ 12 ตัวบ่งชี้ มาประยุกต์และจัดทำเป็นรูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจคำศัพท์ เกิดความรวดเร็วในการอ่าน มีการสรุปความและใช้ความรู้ทางอภิปัญญา ในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน รูปแบบโปรแกรมผ่านการหา

คุณภาพเครื่องมือด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เป็นนิยามโครงสร้าง และกรอบแนวคิดของรูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในแต่ละครั้งของการเรียนรู้ มีการสอดแทรกการรับรู้ความสามารถของตนเอง 3 องค์ประกอบ โดยในแต่ละองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผสานขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ โดยแต่ละกิจกรรมมีกระบวนการดำเนินกิจกรรม 4 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ขั้นที่ 1 การตั้งเป้าหมาย ขั้นที่ 2 การใช้กลวิธีในการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 การปฏิบัติ และขั้นที่ 4 การตรวจสอบและประเมินผล ทั้งนี้ รูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่าน

ภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนและการรับรู้ความสามารถของตน มีระยะเวลาการดำเนินการทั้งสิ้น จำนวน 14 ครั้ง แต่ละครึ่งใช้เวลา 50 นาที โดยนำแนวคิดข้างต้นมาจัดโปรแกรมการเรียนรู้อัน 12 ครั้ง แบ่งเป็น 3 ช่วง ช่วงแรก (ครั้งที่ 1-4) ช่วงที่สอง (ครั้งที่ 5-8) ช่วงที่สาม (ครั้งที่ 9-12)

2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยวัดความเข้าใจในการอ่านในประโยคที่ไม่ซับซ้อน ได้แก่ การอ่านประกาศแบบสั้นไม่เกิน 200 คำ การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับสิ่งที่อ่าน การเดาคำศัพท์ที่มีความใกล้เคียงกัน การสรุปใจความจากย่อหน้าที่อ่าน นำข้อสอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และทำการทดสอบกับนักเรียนจำนวน 40 คน คำนวณหาค่าอำนาจจำแนก ความยากง่าย และความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบ เนื่องจากลักษณะคะแนนที่ได้มี 2 ทาง (dichotomous) คือตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน และข้อสอบแต่ละข้อมีความยากง่ายแตกต่างกันจึงใช้สูตร สูตร KR-20 ในการคำนวณความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .848

3. แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนพัฒนาตามนิยามของ Bandura โดยมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ 2) การรับรู้ความสามารถทางสังคม และ 3) การรับรู้ความสามารถในการกำกับตนเอง ลักษณะมาตรวัดเป็นแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) จำนวน 60 ข้อ มีค่าความเที่ยงแบ่งตามองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบที่ 1 การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ มีค่าเท่ากับ .982 องค์ประกอบที่ 2 การรับรู้ความสามารถทางสังคม มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .982 องค์ประกอบที่ 3 การรับรู้ความสามารถในการกำกับตนเอง มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .981 โดยค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับ เท่ากับ .991

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความร่วมมือประสานงานกับทางโรงเรียนในการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยในการเข้าดำเนินการเก็บข้อมูลและจัดโปรแกรมแก่นักเรียนและเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนกับผู้อำนวยความสะดวกโรงเรียน โดยโรงเรียนที่ทดลองใช้โปรแกรมได้มาจากการสุ่มแบบง่ายจากรายชื่อโรงเรียนสังกัดสำนักงาน

การศึกษาชั้นพื้นฐานเขต 1 จำนวน 4 โรงเรียน ผู้วิจัยพร้อมผู้ช่วยวิจัยเข้าบรรยาย ทำกิจกรรมและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริง อธิบายถึงสิทธิรวมทั้งการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยก่อนเริ่มโครงการและภายหลังจบโครงการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานและการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (t-test) คະแนนปัจจัยป้องกัน ก่อนการเริ่มต้นใช้โปรแกรมเชิงป้องกัน (pretest) เพื่อทดสอบความเท่าเทียมกันของคะแนน (sample equivalence) และทดสอบหลังจากจบโปรแกรม (posttest)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความเท่าเทียมกันของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (sample equivalent) ก่อนการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้แนวความคิดการกำกับตนเองในการเรียนและการรับรู้ความสามารถของตน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คະแนนการรับรู้ความสามารถของตนโดยรวม คະแนนการ

รับรู้ความสามารถทางวิชาการ คະแนนการรับรู้ความสามารถทางสังคม คະแนนการรับรู้ความสามารถในการกำกับตนเอง คະแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวม คະแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านความเร็วในการอ่าน คະแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการเข้าใจคำศัพท์ คະแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการสรุปความ และ คະแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านความรู้ทางอภิปัญญา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันในทางสถิติ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความเท่าเทียมกัน รายละเอียด แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตน และตัวแปรความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนจัดรูปแบบการเรียนรู้ (pretest)

ตัวแปรก่อนการจัดโปรแกรม	กลุ่มทดลอง (n = 117)		กลุ่มควบคุม (n = 119)		t
	M	SD	M	SD	
การรับรู้ความสามารถของตน	76.154	19.774	76.592	19.362	.172
- ทางวิชาการ	25.325	7.163	25.356	6.809	.034
- ทางสังคม	24.846	7.136	24.661	6.776	-.203
- การกำกับตนเอง	25.983	7.065	26.574	7.421	.626
ความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ	9.761	4.772	9.110	4.703	-1.056
- ความเร็วในการอ่าน	2.709	1.480	2.571	1.435	-.727
- ความเข้าใจคำศัพท์	2.419	1.464	2.370	1.425	-.261
- การสรุปความ	2.222	1.457	2.008	1.464	-1.124
- ความรู้ทางอภิปัญญา	2.410	1.738	2.160	1.722	-1.113

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนและคะแนนตัวแปรความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังจากการจัดกิจกรรมการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนและการรับรู้ความสามารถของตนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนและคะแนนตัวแปรความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถในการกำกับตนเองของกลุ่มทดลอง

สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถทางวิชาการของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถโดยรวม คะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถทางสังคม รวมถึงคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวม คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านความเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้าน การเข้าใจคำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการสรุปความ และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านความรู้ทางอภิปัญญาของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 รายละเอียด
แสดงได้ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนและตัวแปรความเข้าใจในการ
อ่านภาษาอังกฤษภายหลังการจัดรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการรับรู้ความสามารถของตนเพื่อ
เสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (posttest)

ตัวแปรหลังจาก การจัดโปรแกรม	เงื่อนไขการทดลอง				
	กลุ่มทดลอง (n=117)		กลุ่มควบคุม (n=119)		t
	M	SD	M	SD	
คะแนนรวมการรับรู้ความสามารถ ของตน	85.531	19.002	76.832	19.579	3.463***
- ทางวิชาการ	28.320	6.927	25.857	7.107	2.695**
- ทางสังคม	28.310	6.577	24.411	7.362	4.287***
- การกำกับตนเอง	28.901	6.823	26.563	7.453	2.512*
คะแนนรวมความเข้าใจในการ อ่านภาษาอังกฤษ	16.195	5.366	11.420	4.962	7.099***
- ความเร็วในการอ่าน	4.328	1.315	2.983	1.390	7.635***
- ความเข้าใจคำศัพท์	3.768	1.589	2.387	1.415	7.057***
- การสรุปความ	3.994	1.632	3.101	1.475	4.412***
- ความรู้ทางอภิปัญญา	4.105	1.785	2.950	1.687	5.111***

หมายเหตุ *** p<.001; ** p<.01; * p<.05

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้มุ่งพัฒนารูปแบบการ
เรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษและศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการ
เรียนรู้ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษและการรับรู้ความสามารถของตน
ในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียน

สาธิต ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้
แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนและการรับรู้
ความสามารถของตนเพื่อพัฒนาความเข้าใจใน
การอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม
กิจกรรมการใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่มีคะแนน
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่า
นักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใน

ทุกตัวแปร ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษด้านความเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการเข้าใจ คำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการสรุปความ และความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษด้านความรู้ทางอภิปัญญา

ทั้งนี้ก่อนการจัดกิจกรรมการใช้รูปแบบ การเรียนรู้ฯ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเท่าเทียมกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้ว แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนรู้ฯ ที่พัฒนาขึ้น มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ โดยมีอิทธิพลในทิศทางบวก นั่นคือ รูปแบบการเรียนรู้ฯ สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษา อังกฤษ ให้เพิ่มสูงขึ้นได้ ผลที่ได้นี้ สนับสนุนสมมติฐานการวิจัย

จากรูปแบบการเรียนรู้ฯ โดยใช้แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนและการรับรู้ความสามารถของตนเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนั้น สร้างจากแนวคิดการรับรู้ความสามารถของตนของแบนดูรา (Bandura, 1997) ที่เสนอว่า การรับรู้ความสามารถของตนช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมความมั่นใจให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติงานได้อย่างประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ รูปแบบการเรียนรู้ฯ ที่พัฒนาขึ้นได้พัฒนาจากแนวคิดองค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตนที่เกี่ยวข้องกับด้านการเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การรับรู้ความสามารถในด้านการเรียน การรับรู้ความสามารถทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการกำกับตนเอง ประกอบกับองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสอดคล้องกับแนวคิดของ

เพ็คแจ็คและคณะ (Pecjak et al., 2011) ที่ศึกษาองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การเข้าใจ คำศัพท์ การสรุปความ ความเร็วในการอ่าน และความรู้ทางอภิปัญญา มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ฯ ด้วยเช่นกัน

รูปแบบการเรียนรู้ฯ ที่พัฒนาขึ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 3 องค์ประกอบ ส่งเสริมด้วยการให้ผู้เรียนพบกับประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ ได้เห็นประสบการณ์ของผู้อื่น (Schunk & Pajares, 2009) มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและคุณครู (Usher & Pajares, 2008) ให้ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนแต่ละครั้ง (Graham & Weiner, 1996 อ้างอิงจาก Woolfolk, 1998) พร้อมทั้งผู้วิจัยใช้คำพูดจูงใจเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนทำงานให้ประสบผลสำเร็จ สอดแทรกการจัดการเรียนรู้การกำกับตนเองประยุกต์ในการเรียนรู้แต่ละครั้ง มุ่งให้นักเรียนเกิดการกำกับตนเองในการเรียนที่เป็นนิสัย โดยต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้า การลงมือกระทำ และประเมินผลการกระทำด้านการเรียนของตนเองเป็นวงจร (Zimmerman, 2002) พิจารณาด้านเนื้อหาในการสอนประกอบด้วยการสอน 3 หัวข้อใหญ่ของการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ กิจวัตรประจำวัน ครอบครัว และอาชีพ โดยในแต่ละหัวข้อ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ ได้ฝึกปฏิบัติ รวมทั้งได้ทบทวนเนื้อหาเป็นการบ้านทั้งในด้านการเข้าใจคำศัพท์ การสรุปความ การอ่านอย่างรวดเร็ว และความรู้ทางอภิปัญญาในทุกหัวข้อ ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 จะช่วยให้ผู้เรียนมี

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น (Pecjak et al., 2011) นอกจากนี้ในการเรียนรู้ยังมีการกระตุ้นทางอารมณ์ด้วยสื่อการเรียนที่สนุก เกมที่ทำทาย ที่ส่งผลต่อความจำ (Usher & Pajares, 2006) พร้อมทั้งให้กำลังใจและรางวัล เช่น คำพูดชมเชย การปรบมือ สติกเกอร์ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและรับรู้ถึงความสามารถว่าตนทำได้ตามหลักการเสริมแรงทางบวก (Graham & Weiner, 1996 อ้างถึงใน Woolfolk, 1998) เป็นส่วนช่วยให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนและคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นภายหลังการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุม

นอกจากนี้ ช่วงระยะเวลาในการทำกิจกรรมในงานวิจัยนี้ที่แบ่งเป็น 14 ครั้ง ประกอบด้วย 13 แผนกิจกรรม มีความเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งอยู่ในช่วง 8 - 15 ครั้ง ตามข้อเสนอแนะของงานวิจัยก่อนหน้า (ชวลา สมถวิล, 2551) ประกอบกับการบูรณาการกลวิธีที่ใช้ในการสอน ทั้งการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การประยุกต์ใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลวิธีการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านในการเรียนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน (reciprocal teaching) โดยสอนให้นักเรียนทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน สรุปใจความสำคัญเป็นความเข้าใจของตนเอง การตั้งคำถามต่างๆ และทำนายถึงสิ่งที่จะได้อ่านต่อไป กลวิธีที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มสูงขึ้น (Spörer & Schünemann, 2014) รวมทั้งองค์ประกอบที่ใช้ในการสอนความ

เข้าใจในการอ่าน ได้แก่ การเข้าใจคำศัพท์ การสรุปความ ความเร็วในการอ่าน และความรู้ทางอภิปัญญาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่าน เพื่อทำความเข้าใจ โดยเฉพาะด้านความรู้ทางอภิปัญญา (Van Kraayenoord et al., 2012; Zhang et al., 2011; จิราภรณ์ บุญณรงค์, 2556; สดใส ชุมปัญญา, 2555) จึงทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการเรียนรู้อัตโนมัติมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติ

ผลการวิจัยที่ได้ยังสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยก่อนหน้าที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนกับความเข้าใจในการอ่านที่พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนทางวิชาการสัมพันธ์กับความก้าวหน้าด้านการอ่านในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 (Lee & Johnson-Reid, 2016; Spörer & Schünemann, 2014) และสอดคล้องกับ Khamisi และคณะ (2016) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนและการประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ อีกทั้งการรับรู้ความสามารถของตนสามารถทำนายการประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษา ต่างประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yogurtcu (2013) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนกับทักษะทางการเรียน

ภาษาต่างประเทศ ในนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ศึกษาวิชาอังกฤษ จีน และรัสเซียเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะทางการเรียนภาษา ต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับการศึกษาของนาเซรีและซาเฟอร์านี (Naseri & Zaferanieh, 2012) ที่พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในนักศึกษามหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงงานวิจัยของนาสโรลาฮี และบาร์จาสเต (Nasrollahi & Barjasteh, 2013) ที่พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนของและความสำเร็จทางภาษาของผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งผลการวิจัยก่อนหน้านี้เหล่านี้ แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยผู้เรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนสูงจะมีความเข้าใจในการอ่าน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 121-131.
- ขวลา สมถวิล. (2551). ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ. *วารสารหลักสูตรและการสอนอ่านทักษิณ ฉบับครบรอบ 40 ปี*, 45 – 51.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2554). *การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning)*. นนทบุรี: บริษัท สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ภาษาอังกฤษสูงด้วยกัน จากผลการวิจัยที่ได้ และความสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำรูปแบบโปรแกรมไปใช้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนและการรับรู้ความสามารถของตนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้กับการสอนทักษะภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยจากเงินรายได้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สัญญาเลขที่ 311/2561

- เดือนเพ็ญ ทองน่วม. (2546, มิถุนายน). การรับรู้ความสามารถแห่งตน เป้าหมายในการศึกษา และการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง. *วารสาร สออ.ประเทศไทย*, 6(1), 92-106
- นุชลี อุภักย์. (2555). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัยนา ถาวรายุศม์, สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล, อารี พันธุ์มณี และทิพา เทพอักษรพงศ์. (2560). การพัฒนาแบบวัดการรับรู้ความสามารถแห่งตนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 14(1), 199-210.
- สดี ไชยปัญญา. (2555). ผลการใช้กลวิธีอภิปรายร่วมกับเทคนิค (IRC) ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 10(45), 29 – 38.
- อนุสรณ์ อรรถศิริ. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถแห่งตน เป้าหมาย และความเป็นไปได้ที่จะกระทำกิจกรรมการเรียนรู้และแรงจูงใจในการเรียน. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มศว*, 2(2), 92.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: W. H. Freeman & Company.
- Behjat, F. (2011). Reading through interaction: From individualistic reading comprehension to collaborating. *Theory and Practice in Language Studies*, 1(3), 239-244.
- Cantrell C., S., Correll, P., Clouse, J., Creech, K., Bridges, S., Owens, D. (2013, Fall). Patterns of self-efficacy among college students in developmental reading. *Journal of College Reading and Learning*, 44(1), 8-34.
- De Corte, E., Mason, L., Depaepe, F., & Verschaffel, L. (2011). Self-regulation of mathematical knowledge and skills. In B. J. Zimmerman, & D. H. Schunk (Eds.), *Handbook of self-regulation of learning and performance* (pp. 155-172). New York: Routledge.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). *Multivariate Data Analysis*. Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Hasan, M. Z. B. (2014). Factors affecting self-efficacy towards academic performance: A study on polytechnic students in Malaysia. *Advances in Environmental Biology*, 8(9), 695-705.
- Heilman, A. W., Blair, T. R., & Rupley, W. H. (1994). *Principles and Practices of Teaching Reading* (8th ed.). Toronto: Macmillan Inc.

- Himes, D. E. (2007). How to improve reading comprehension. In Fatemeh B., (2011). Reading through interaction: From individualistic reading comprehension to collaborative reading. *Theory and Practice in Language Studies*, 1(3), 239-244.
- Israel, S. E., Bauserman, K. L., Block, C. C., & Kinnucan-Welsch, K. (2005). *Metacognition in Literacy Learning: Theory, Assessment, Instruction, and Professional Development*. NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- Johnson, D. W. & Johnson, R. T. (1994). An overview of cooperative learning. In J. S. Thousand, R.A. Villa & A. I. Nevin (Eds.), *Creativity and collaborative learning* (pp. 31-34). Valtimore, Maryland: Paul H. Brookes Publishing.
- Khamisi, H. A., Barwani, T. A., Mekhlafi, A. A., & Osman, M. (2016). EFL reading achievement: Impact of gender and self-efficacy beliefs. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, 15(3), 54-73.
- Lee, Y. S., & Jonson-Reid, M. (2016). The role of self-efficacy in reading achievement of young children in urban schools. *Child Adolescent Social Work Journal*, 33, 79-89.
- Naseri, M., & Zaferanieh, E. (2012). The relationship between reading self-efficacy beliefs, reading strategy use and reading comprehension level of Iranian EFL learners. *World Journal of Education*, 2(2), 64-75.
- Nasrollahi, A., & Barjasteh, H. (2013). Iranian students' self-efficacy and their language achievements. *Theory and Practice in Language Studies*, 3(10), 1837-1843.
- Pajares, F., & Graham, L. (1999). Self-efficacy, motivation constructs, and mathematics performance of entering middle school students. *Contemporary Educational Psychology*, 24, 124-139.
- Pecjak, s., Podlesek, A., & Pirc, T. (2011). Model of Reading Comprehension for 5th Grade Students. *Studia Psychological*, 53(1), 53-67.
- Perfetti, C. A. (1985). *Reading Ability*. NY: Oxford University Press.
- Piaget, J. (1972). Intellectual evolution for adolescence to adulthood. *Human Development*, 19, 1-12.
- Schleicher, A. (2015). *Schools for 21st-Century Learners: Strong Leaders, Confident Teachers, Innovative Approaches*. International Summit on the Teaching Profession. OECD Publishing, 2, rue Andre Pascal, F-75775 Paris Cedex 16, France.

- Schunk, D. H., & Pajares, F. (2009). Self-efficacy theory. In K. R. Wentzel & A. Wigfield (Eds.), *Handbook of competence and motivation at school* (pp. 35-53). New York, NY: Routledge.
- Spörer, N., & Schünemann, N. (2014). Improvements of self-regulation procedures for fifth graders' reading competence: Analyzing effects on reading comprehension, reading strategy performance, and motivation for reading. *Learning and Instruction, 33*, 147-157.
- Usher, E. L., & Pajares, F. (2006). Sources of academic and self-regulatory efficacy beliefs of entering middle school students. *Contemporary Educational Psychology, 31*, 125-141.
- Usher, E. L., & Pajares, F. (2008). Sources of self-efficacy in school: Critical review of the literature and future directions. *Review of Educational Research, 78*, 751-796.
- Vacca, R., & Vacca J. (1989). Content area reading. In Judith A. Cochran, *Reading in the Content Areas for Junior High and High school*. MA: Allyn and Bacon.
- Van Kraayenoord. C. E., Beinicke, A, Schlagmuller, M., & Schneider, W. (2012). Word identification, metacognitive knowledge, motivation and reading comprehension: An Australian study of grade 3 and 4 pupils. *Australian Journal of Language and Literacy, 35*(1), 51-68.
- Varandi, S.B. & Mehrail, S. (2013). Investigating the effect of levels of proficiency on Iranian male and female EFL learners' critical thinking and self-efficacy. *Theory and Practice in Language Studies, 3*(12), 2355-2361.
- Wang, C., Kim, D. H, Bong, M., & Ahn, H. S. (2013). Examining measurement properties of an english self-efficacy scale for english language learners in Korea. *International Journal of Educational Research, 59*, 24-34.
- Wigfield, A., Klauda, S. L., & Cambria, J. (2011). Influences on the Development of Academic Self-Regulatory Processes. In B. J. Zimmerman, & D. H. Schunk (Eds.), *Handbook of Self-Regulation of Learning and Performance* (pp.33-48). New York: Routledge.
- Woolfolk, A. E. (1998). *Educational Psychology*. Boston: Allyn & Bacon.
- Yogurtcu, K. (2013). The impact of self-efficacy perception on reading comprehension on academic achievement. *Procedia-Social and Behavioral Sciences, 70*, 375-386.

- Zhang, H. , Yin, J. , & Wang, L. (2011). The study of Chinese learners' EFL reading comprehension from the perspective of metacognitive knowledge. *Review of Higher Education and Self-Learning*, 4(13), 117-125.
- Zimmerman, B. (2002). Becoming a self-regulated learner: An overview. *Theory into Practice*, 41, 64-70. Doi: 10.1207/s15430421tip4102_2.
- Zimmerman, B. J., & Martinez-Pons, M. (1988). Construct validation of a strategy model of student self-regulated learning. *Journal of Educational Psychology*, 80(3), 284-290. Doi: 10.1037/0022-0663.80.3.284